

özgür MÜSLÜMAN

www.ozgurvakfi.org

SAYI: 5

HAZİRAN 2018

- ÜÇ AYLIK DERGİ -

“ Şüphesiz, biz onu (Kur'an-ı) Kadir gecesinde indirdik. ”

(Kadir Suresi-1)

Ey
iman edenler!
Allah'a karşı gelmekten
sakinmanız için Oruç,
sizden öncekilere farz kılındığı
gibi, size de farz
kılındı.

Bakara Suresi, 183

Bu eserin her hakkı saklı olup tüm hakları ÖZGÜR WAKFI'na aittir. Gönderilen yazılarda editör ve yayın kurulu değişiklik yapabilir. Gönderilen yazılar iade edilmez. Yayınlanan yazılarda telif ücreti ödenmez. Kısmi de olsa alıntı yapılamaz, metinler aynan değiştirilerek elektronik, mekanik, fotokopi yada başka bir sistemle çoğaltılamaz, depolanamaz.

Copyright 2018, Tüm hakları Saklıdır.

YIL / SAYI

2018 / 5

YAYIN SAHİBİ
**ÖZGÜR YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM VAKFI**

EDİTÖR

MUSTAFA UZGUR

*Marmara Üniversitesi
(İlahiyat Fakültesi Tasavvuf YLÖ)*

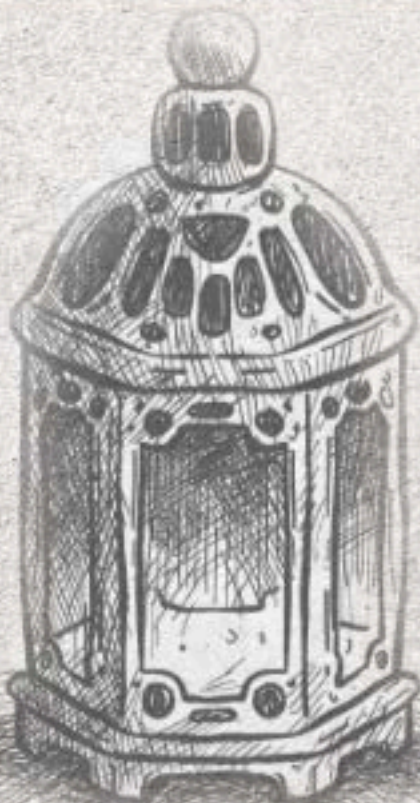
GRAFİK TASARIM

SEDAT KAYA

(Grafik Yönetmeni)

BASKI

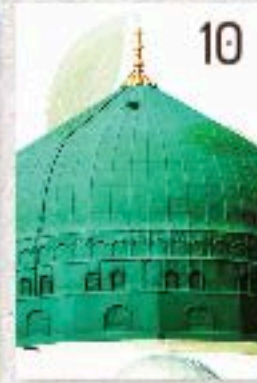
SMS MATBAA

İÇİNDEKİLER

8

10

14

- 04 İSLAM'da Tasavvuf ve Tarikatların Yeri
Hâfiz Mustafa UZGUR (ÖZGÜR) k.s.
- 08 İSLAM'ın Kökü ve Gövdesine Bağlı Kalmak
Kâmil UZGUR Hocaefendi
- 10 Sakin Terk-i Edebtен
Nâbi
- 12 Sahabe Hayatları / Zeyd Bin Erkam
Abdurrahman UZGUR
- 14 Tarihte Dünden Bugüne Bayramlar
Ümmü Gülsum Taşdemir
- 18 El- Fettâh
Mustafa UZGUR / Editor
- 22 FİLİSTİN
Mustafa SOLMAZ
- 24 Göklerden Gelen Yaşamın Kaynağı / SU
Mustafa Gürbüz
- 28 Mürşid ile Çıkılan Manevi Hicret
Fâtma UZGUR Hoca Hanım
- 32 Zikrullah'ın Faydaları
Nurdane KAYA
- 35 Serdar-ı Şah-ı Evliyâ
Cengiz KAYA

22

24

28

İslam'da Tasavvuf ve Tarikatların Yeri

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tarikat, tasavvuf ve müridlikle ilgili açıklık getirilmesi gereken bir başka konu da, günümüzde bir kısım insanların, "*Resulullah (s.a.v.) Efendimiz zamanında tarikat ve müridlik diye bir şey yoktu, bu olgular sonradan oluştu*" iddiaları ile gündeme getirdikleri konudur.

Bizler de bu yazmış olduğumuz kitabın her kesimden insan tarafından okunabileceğini düşünerek böyle bir konunun insanların akıllarını nedenli karıştırdığının da bilincinde olduğumuzdan artık bu karışıklığın, bu asılsız iddiaların ortadan kalkması için, ortadan kalkmasa bile bu kitabı okuyan kardeşlerimizin bu iddialarla karşılaştıkları zaman gerçek sizin dediğiniz şekilde değil, gerçek bakın bu şekildedir, diyebilmeleri için açıklık getirmeye dilimizin döndüğü, kalemimizin yazabildiği kadar aktarmaya çalışacağız.

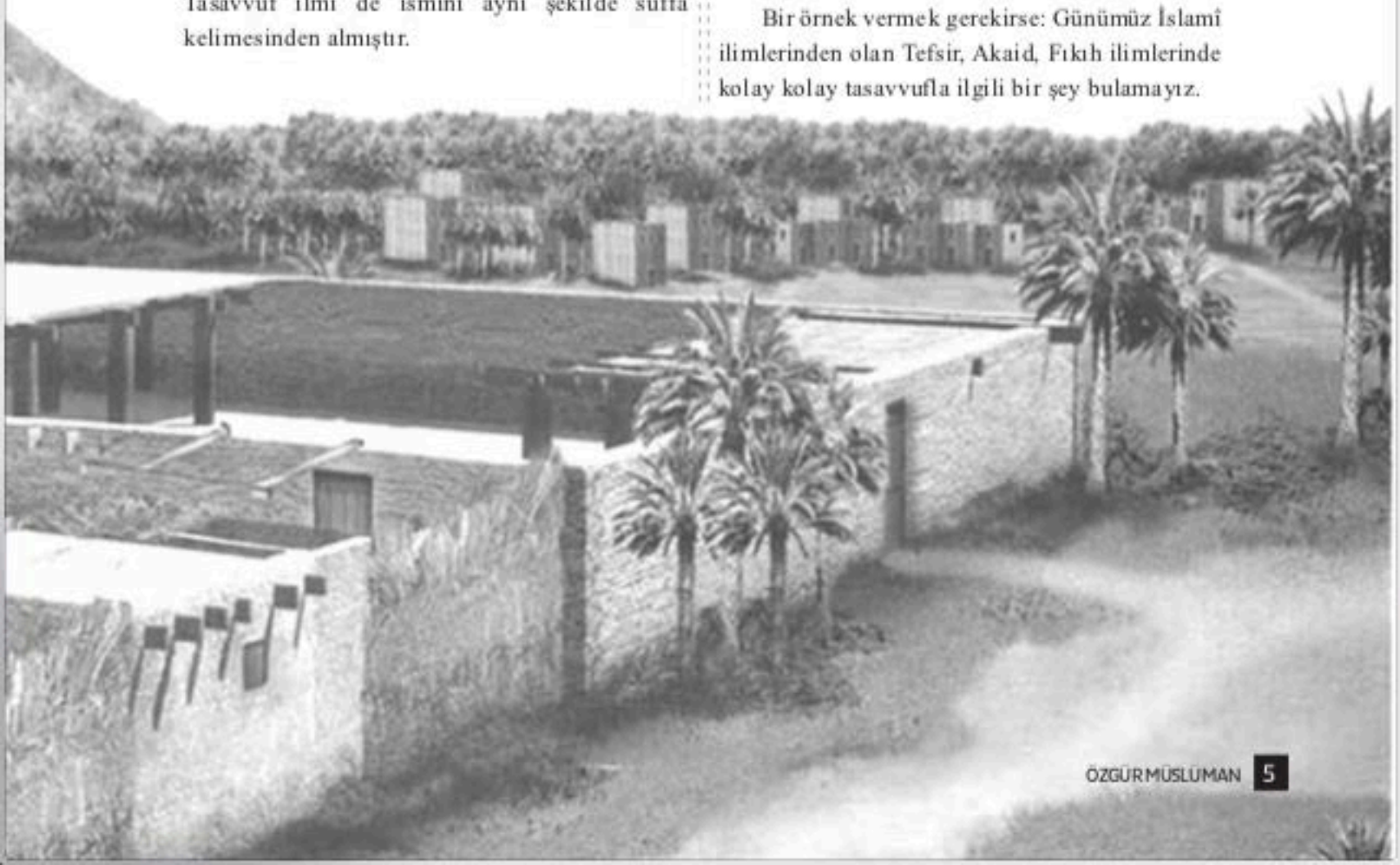
Resulullah (s.a.v.) Efendimiz zamanında isim olarak müridlik yoktu denilebilir, ama yaşantı olarak bütün ashabı kiramın yaşantısı tam manasıyla mürid yaşantısıydı ve ashabın mürşidi, irşad edeni Hz. Muhammed Mustafa'nın (s.a.v.) kendisi idi. Bugün İslam alemine baktığımız zaman şunu görürüz: Resulullah'ın ve ashabının yaşantısına ayak uydurmaya çalışan tarikat müridleri, dervişleri ve o yaşam şeklini öğütleyen, yaşatmaya çalışanlar ise yine tarikat şeyhleri ve mürşidleridir. Nitekim ashab-ı suffe, "suffe" ismini yaşantı tarzlarından dolayı almışlardır. Tasavvuf ilmi de ismini aynı şekilde suffa kelimesinden almıştır.

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz zamanında yaşayan ashab-ı suffe, kendilerini tamamen dünya meşgalelerinden çekip almış, bütün günlerini ve gecelerini Allah Resulünün mescidinde onun sohbetlerini dinleyerek geçirmekteydiler. Onlar, Allah Resulü'nün söylediklerini kendi hayatlarında tatbik edip kendilerinden sonrakilere de anlatan, bütün ömürlerini Allah Resulünün mescidinde ibadet ederek geçiren ve zenginlerin getirdikleri, verdikleri ufak, tefek şeylerle hayatlarını idame ettirmeye çalışan insanlardır.

Belki isimler değişmiş olabilir. Resulullah (s.a.v.) Efendimiz zamanında isim suffe iken günümüzde, mürid ya da derviş olmuşsa da değişmeyen yaşam şekli, yaşama sistemidir. Kısaca, İslâm'ı bilip anlama şekli hep aynı kalmıştır.

Günümüz İslam aleminde İslam ile ilgili ilimlerin içinde Resulullah'ın yaşantısını, asr-ı saadette yaşayan Müslümanların yaşantısını en derin detaylarıyla, en ince ayrıntılarıyla anlayıp, en iyi şekilde, en samimi ifadelerle anlatan ilim dalı, tasavvuf ilmidir.

Bir örnek vermek gerekirse: Günümüz İslami ilimlerinden olan Tefsir, Akaid, Fıkah ilimlerinde kolay kolay tasavvufla ilgili bir şey bulamayız.

Oysa Tasavvuf ilminde hem Tefsir hem Akaid hem Fıkıh hem Hadis ilminden çok şeyler bulabiliriz. Bu demek oluyor ki, Tasavvuf ilmi bütün İslâmi ilimleri bağrında toplamıştır.

Resulullah (s.a.v.) Efendimiz zamanında müridlik yoktu diyenlere o Nebiyyi Muhteremin hayatından bir örnek vererek cevap vermek isteriz:

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz: Bir kısım kendisini tamamen Allah'a adanmış, onun rızasından başka bir şey düşünmeyen fakirliği kendilerine libas olarak kabullenmiş o zamanın tabiri ile "Sufi" günümüz tabiri ile "Mürid, Derviş" yaşantısını kendilerine şiar edinmiş ashabı ile birlikte otururken, bunların içinde Selman-i Farisi, Ebu'd-Derda ve Bilâl-i Habeşi Hazretleri de vardı. Kureys'in ileri gelenlerinden bir kısım insan kendisiyle görüşmek istediklerinde, yanında oturan o fakir insanları uzaklaştırması gerektiğini, onlarla aynı ortamda bir araya gelemeyeceklerini Peygamberimize iletiler. Resulullah (s.a.v.) Efendimiz kendileriyle konuşmak isteyen Kureys'in bu ileri gelenlerinin Müslüman olmalarını çok ama çok istiyordu.

Bunu son derece arzu eden Peygamberimiz (s.a.v.) o adamlar geldiğinde çevresindeki o fakir Müslümanların dışarı çıkmasını bir an için düşünmüş olmalı ki Cenabı Hak (c.c.), kendisini hemen Kehf suresinin 28. ayetini göndererek uyarmıştır.

Allah tarafından bu uyarma sadece Kehf suresinde değil Cenabı Hak aynı konuya Abese suresinde, En'am suresi 52. ayetinde de yer vermiş ve bu önemli konuyu bu şekilde üç suredeki bu ayetleriyle perçinlemiştir.

Bu ayetlerin içeriği neydi? Gelin hep beraber bu ayetlerin içeriğini inceleyelim ve Resulullah zamanında müridlik, dervişlik, sufilik var mıydı yok muydu? Karar verelim.

Allahu Teâlâ (c.c.) Kehf suresi 28. ayetinde mealen şöyle buyuruyor:

"Kendini sabah, akşam Rab'lerine dua eden onun cemal yüzünü dileyen kimselerle beraber tut (onlarla beraber bulunmaya candan sabret).

Gözlerin dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan başka yana sapmayın. Kalbini bizi anmaktan alıkoyup, nefsinin arzusuna uyan ve işi hep aşırılık olan kişiye itaat etme."

Ayeti kerime "sabah akşam Rab'lerine dua eden, cemal yüzünü dileyen" insanlardan bahsediyor. Yüce Yaradanımız Resulü'ne bir an dahi gözlerini onlardan ayırmamasını emrediyor.

Şimdi günümüze dönelim. Ve kendi kendimize soralım, bugün sırf Allah'ın cemal yüzünü dileyerek sabah akşam Rabb'lerine dua eden insanlar hangi toplumlardan çıkıyor.

Bu insanları hangi mektepler yetiştiriyor. Ayeti kerimeye göre bu tür insanlar Cenab-ı Hakk'ın nazarında son derece itibar görüyor. Resulü'nü bile bu insanlardan bir an dahi gözlerini ayırmaması açısından uyarıyor. Allah'ın son derece kıymet verdiği bu insanları günümüzde ararsak nerelerde bulabiliriz? Cevabı çok kolay: Tabi ki bir tarikat mektebinde bir gerçek müşid-i kâmilin dizinin dibinde bulabiliriz. O halde şöyle diyebiliriz: Resulullah (s.a.v.) zamanında nasıl ki dünya hayatını ahiret hayatının gerisinde tutan, ebedi hayatı ön plana alan, tek dilekleri tek arzuları Allah'ın rızasını kazanmak olan sufiler, dervişane, müridane yaşayanlar vardysa, bugün de aynı yaşam tarzını idame ettirmek isteyen sufiler, dervişler ve müridler vardır.

Yukarıda ayeti kerimenin mealinden anladığımızı göre de Cenab-ı Hakk'ın kulları içinde rağbet ettiği, güvendiği, itibar gösterdiği kullar da bu bahsedilen sufiler, dervişler ve müridlerdir.

İşte bir diğer ayet: *"Sabah akşam Rab'lerin rızasını isteyerek O'na yalvaranları kovma."* (En'am suresi, 52. ayet) diye Resulünü ikaz ediyor, Yüce Yaradanımız.

Cenab-ı Hakk aynı konuya Abese suresi l'den 10. ayetine kadar olan bölümde de yer vermiştir. Mealen şöyle buyuruyor: *"Sırat astı ve döndü, amanın kendisine gelmesinden ötürü, belki o arınacak yahut öğüt dinleyecek de, öğüt kendisine yarayacak."*

"Kendisini zengin görüp tenezzül etmeyene gelince, sen ona yöneliyorsun onun arınmasından sana ne? Fakat koşarak sana gelen Allah'tan korkarak gelmişken, sen onunla ilgilenmiyorsun."

Cenab-ı Hakk (c.c.), bizzat Resulü'ne çevresindeki fakir, dünyayı atmış, takvaya yönelmiş, Allah'tan rızasını dileyen, bekleyen o insanlara yönelmesini, onlardan bir an bile ayrılmamasını emrediyor.

Demek oluyor ki, takva üzere yaşamayı dervişane yaşamayı, müridane yaşamayı Cenab-ı Hakk Resulü vasıtasıyla kullarına emrediyor. Allah'ın açık açık bir çok ayetinde bahsettiği, methettiği, bu dervişlik hayatı, bu sufiyane hayat tarzı o zaman da vardı. Bugün de var, kıyamete kadar da var olacak, İnşallah.

Bütün bu ayetlerin, hadis-i şeriflerin ışığında şunu anlıyoruz: Cenab-ı Hakk (c.c) kullarını yarattığı ilk andan itibaren kıyamete kadar onlardan kendisine varabilmeleri, kendisine kulluk edebilmeleri için vesileler edinmelerini, sebepler aramalarını emrediyor. Resulullah (s.a.v.) Efendimize kadar olan zamanda bu vesileler, Peygamberler ve Nebiler idi. Daha sonra Resulullah (s.a.v.) Efendimiz ile birlikte Peygamberlik, Nebilik vesilesi son bulduğundan dolayı, O'ndan sonra günümüze kadar bu vesileler, varis-i nebi olan Allah dostları, evliyaullahlar yani müşid-i kâmiller olmuştur. Ve kıyamete kadar da böyle devam edecektir...

Kaynak: Kadiri Yolu Gerçekte Yaşayan ve Yapılanlar Syf. 52

İSLÂM'IN KÖKÜ VE GÖVDESİNE BAĞLI KALMAK

"Şeriat bir ağaç; tarikat dalları, marifet yaprakları, hakikat ise meyveleridir."

Hacı Hâfız Mustafa ÖZGÜR (karsi) k.s.

Yüce Allah(cc) Kur'an-ı Kerim'inde Peygamber Efendimiz'e -aleyhissalâtu vesselâm-a ithafen buyuruyor ki; "Sana yakîn olan ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et." (Hicr/99) Kur'an-ı Kerim'in başka bir ayetinde de şöyle buyuruluyor; "Habibim biz Kur'an-ı sana kendine eziyet edesin diye indirmedik." (Tâhâ/2) Şimdi bir tarafta sana yâkin (ölüm) gelinceye kadar ibadet et emri... diğer tarafta ise az önce ifade ettiğimiz Biz Kur'an-ı sana kendine eziyet edesin diye indirmedik hitabı bulunuyor.

Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa(sav), kendisine Hicr suresindeki ibadet emri gelince İslam'ın yeni bir din oluşu sebebi ile, ne yapacağını tam olarak bilemez bir durumda, âdeti kendine eziyet edercesine, alâ rivayet ayakları şişinceye kadar namaz kılar, ibadet ederdi. Allah(cc); va'bud (ibâdet et!) diyor; ötesi var mı! Seni yaratan Allah ibadet et diyor. Peygamberimiz, Allah'ın aşkı ve O'nun yüceliği karşısında ibadetlerini hayatında tatbik ederken, aşırı denecek şekilde kendini yıpratınca; Yüce Allah(cc) Rasûlünü TâHâ suresi ile ikaz ediyor.

Bu iki ayet arasında bir dengeyi kurmak gerekiyor. Evet Peygamber Efendimiz (sav) bu iki emrin arasında İslam'ın nasıl yaşanılması gerektiğini, nasıl anlaşılması gerektiğini hayatında tatbik ederek bizlere göstermiştir. Bizde o bütünlük içerisinde Kur'an-ı, Allah'ın emirlerini ve Habibi'nin uygulamasını alıp hayatımıza geçirmek zorundayız.

Allah'ın bu iki ayeti arasında ne demek istediğini, bize neyi emrettiğini doğru bir şekilde anlayabilirsek, Peygamber Efendimiz'in (sav) hayatına bakarak kavrayabilirsek; Pek çok üzüntüden kurtularak, İslâmi bir yaşam içerisinde, huzurla, ömrümüzü geçirebilmemiz mümkündür. Amma bir kısmımız maalesef Allah'ın va'bud (ibâdet et!) emrini Efendimizden bile daha radikal şekilde anlamış o şekilde yaşıyoruz. Bir kısmımızda Allah, Peygamberi için kendine eziyet etme demiş. Bu kadar ibadete ne gerek var, kendimize niye bu kadar eziyet ediyoruz ki...

demişiz ve hiçbir şey yapmaz durumdayız.

Peygamber Efendimiz(sav); bu ikisinin arasında, Allah'ın bu iki emri de dahil olmak üzere bütün emirlerin ve ibadet şekillerinin nasıl olması gerektiğini bizlere göstermiştir. Yeter ki doğru anlayabilelim ve doğru yaşantımıza geçirebilelim... Gerçekten anlamak isteyen kimseler anlayabiliyorlar.

İslâm'ı, kendine külfet edinmeden yaşamasını başarabilenlerimiz var. Allah(cc) bu anlayışı, bu kavrayışı, bu şuurunu, bu idraki cümlemize nasip etsin. Bunun aksine anlayamayanlarımız da çoğunlukta. İslâm'ı bir bütün halinde değil de parça parça yaşamak isteyenlerimiz var.

Özetlemek gerekirse, bütün bir ağaç düşünün. Kökleri, gövdesi, dalları, yaprakları ve meyveleri olan bir ağacı gözünüzün önüne getirin... İşte Dîn-i Mubîn-i İslâm'ı teşkil etmek, anlamak bu ağacı anlamak gibidir. Nasıl ki o ağacın kökü olmazsa gövdesi olmaz, gövde olmazsa dalları olmaz, dallar olmazsa yapraklar olmaz. Yaprakta çiçek olmazsa meyvesi olmaz ise; yani birisi olmadan ötekini olması mümkün değilse, İslâm'ı da bu şekilde hayatımıza almamız lazımdır. Bir bütün olarak uygulamamız lazım. Köküyle, gövdesiyle, dallarıyla, yapraklarıyla, çiçekleriyle, meyveleriyle almamız ve uygulamamız lazım.

Bir ağaç gövdesiz dal üretmediği gibi, bir Müslüman Şeriatsız Tarikat yaşayamaz. Bir dal çiçek açmadığı zaman meyve veremeyeceği gibi, bir Tarikat ehli de Tarikatta ki gerekleri yapmazsa, uygulayamazsa yani takvayı yaşayamazsa çiçek vermez, meyve vermez yani hakikati bulamaz. Hakikate eremez. Şeriatsız Tarikat; Tarikatsız, Mârifet ve Hakikat olmaz. Bu konuda aldanmamamız, yanılmamız gerekir.

Müslüman bir bütün şeklinde İslâm'ı anlayacak, bir bütün şekilde yaşayacak. Biz bu İslâmi bütünlüğü anlayamadığımız, kavrayamadığımız, yaşayamadığımız için bugünkü sıkıntıları çekiyoruz.

Mesela bir ağacın dalını düşünün hem de o ağacın en verimli en gürbüz dalı olsun. O kadar çok çiçek açmış, o kadar çok yapraklarında meyve vermiş ki... Şimdi bu dal bir rüzgârda ağacımdan koptu, gövdesinden kökünden ayrıldı ve yere düştü. Bu dalın üzerinde ne kadar yaprak, meyve ve çiçek olursa olsun bir kıymeti harbiyesi kalır mı?

Birkaç saat içerisinde yaprakları kurumaya başlar, akşama kalmaz meyveleri çürümeye, çiçekleri dökülmeye başlar, birkaç gün sonra gelir bakarsın ki kupkuru bir dal olmuş. O gürbüz dal, o verimli dal, once çiçeğe sahip bir dal; bir sopa olmuş, bir çubuk olmuştur.

İşte değerli kardeşlerim. Müslüman İslâm'ı yaşarken böyle düşünmesi, yaşaması lazımdır. Gövdesinden ayrılmamaya, kopmamaya çalışmalıdır. Müslüman; kökünü, temelini, kaybetmemeye çalışacak. Kökünü kaybeder ve gövdeden koparsan ne kadar verimli bir dal olursan ol çürüyeceksin demektir.

İşte bir tarikatı yaşayan, yaşamak isteyen insan da aynı şekilde gövdesinden, kökünden kopamaz. Herhangi bir rüzgârla ben bu kökten, gövdeden ayrılıyorum, benim üzerimde bu kadar çok çiçek ve yaprak var diyemez. Bu rüzgâr hırs rüzgârıdır, bu kıskançlık rüzgârıdır, haset, öfke rüzgârıdır... diyerek sağlam durması gerekir. Müslüman; dinini yaşarken köküne ve gövdeneye sahip çıkacaksınız...

Kök nedir? İslâm. Nedir İslâm'ın kökü? Kur'an ve Sünnet. Okumuş olduğumuz Allah'ın âyetleri, emirleri, sözleridir. Bundan ayrılamazsın. Bu kökü kaybettiğin zaman o gövdeyi oluşturamazsın. O sağlam gövde sende oluşmaz. Nedir o gövde? Hz Muhammed Mustafa'nın (sav) şeriati, sünnet-i seniyyesidir. *Rüzgârlara dikkat et! Sağlam dur! O köke iyi tutun, sakın ayrılma!*

İşte bu konuda maalesef Müslümanlar olarak aldığımızı. Ya kökten kopuk bir gövde oluşturamıyoruz. Ya Muhammed Mustafa'nın gövdesinden uzak dallar yapraklar oluşturamıyoruz. Ya da kök ve gövde bizde olsa da; bir iki çiçek açınca, bir iki yaprak verince hemen kendimizi bir şey zannediyoruz. İlk gelen rüzgârdan kopup yere düşüyoruz... *Sen o ağaçtayken, o gövdedeyken güzeldin verimliydin... Şimdi o kökten koptun gövdeden ayrıldın... Ne olursan ol değerinin yok artık senin. Hangi toprağa gitsen çürüyeceksin...*

Allah'ım! İslâm'ın kökünden ayırma! Habi binin gövdesinden ayırma Ya Rabbi...

SAKIN TERK-İ EDEBDEN

(Günümüz Türkçesi)

Sakin terk-i edebden küy-ı Mahbûb-i Hudâ'dır bu;
Nazargâh-i ilâhidir, Makam-ı Mustafâ'dır bu!..

Felekde mâh-i nev, Bâbüsselâm'ın sine-çâkidir;
Bunun kandili, Cevzâ matla'-i nûr-i ziyâdır bu!

Habib-i Kibriyâ'nın hâb-gâhıdır fazilette;
Tefevvuk-karde-i Arş-ı Cenâb-ı Kibriyâ'dır bu.

Bu hâkin pertevinden oldu deycûr-i adem zâil;
Amâdan açdı mevcûdât dū çeşmin tütüyâdır bu!

Muraâd-ı edep şartıyla gir Nâbi bu dergâha;
Metâf-ı Kudsiyândır, cilvegâh-ı enbiyâdır bu.

Nâbi

Edebi terketmekten sakın;

Burası Allâhü Teâlâ'nın Habibi'nin yeridir.

Burası Allâhü Teâlâ'nın nazar ettiği, Mustafâ (s.a.v.)'nin makâmıdır.

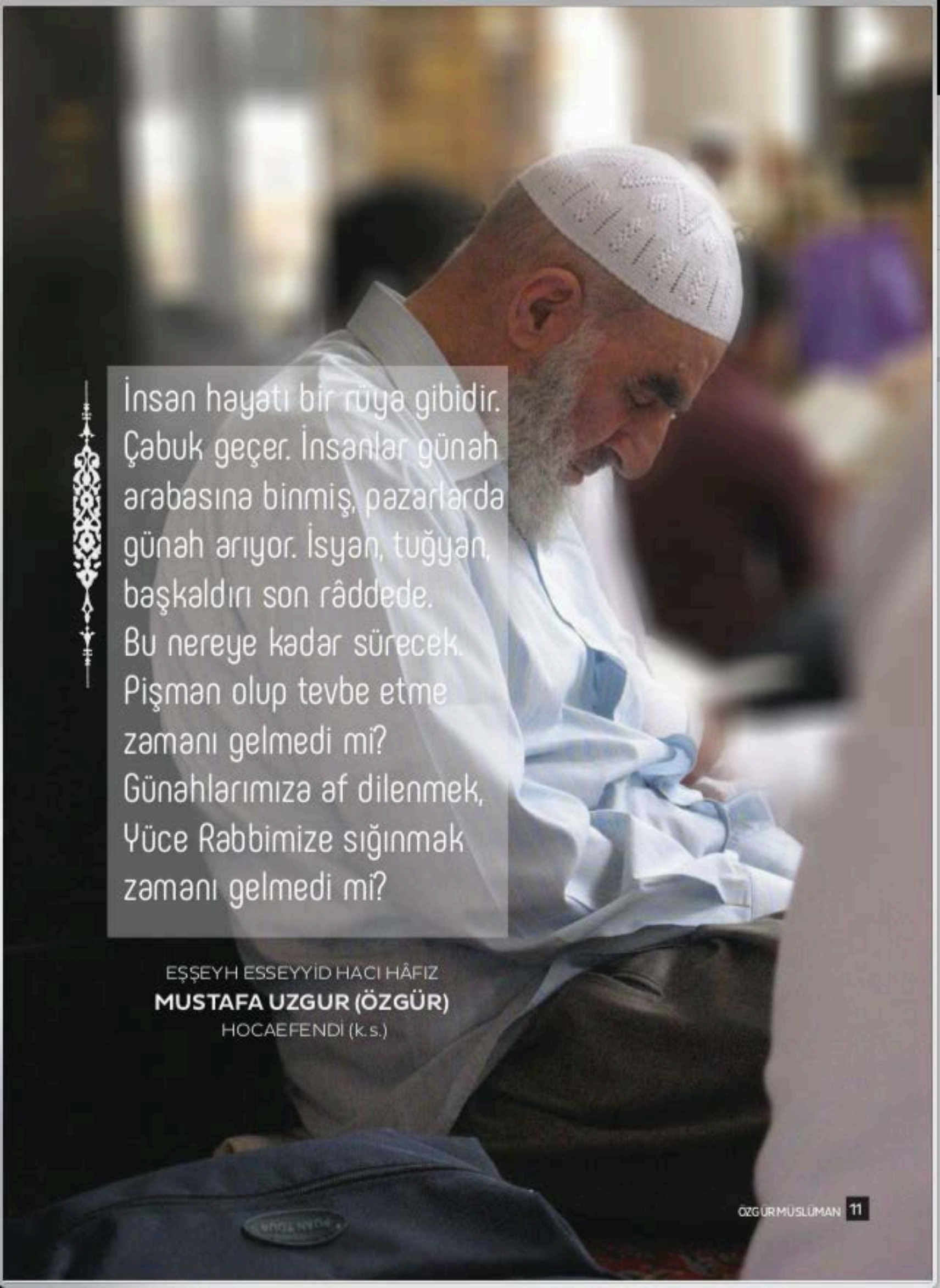
Bu gökteki yeni ay, Selâm Kapısı'nın (Bâbu's-selâm) yüreği yamk aşığıdır; (Öyle ki, göklerdeki) Cevza Yıldızı bile ışığını, onun kandilinin nurundan almaktadır.

Bu Allah'ın yüce Sevgilisi'nin mübarek İstirahatgâhı'nın fazileti öyle yüksektir ki, Cenab-ı Hakk'ın izni ve rızasıyla arşına çıkartılmıştır.

Bu mübarek toprağın parlaklığından yokluk karanlıkları sona erdi.

Yaratılmışlar iki gözünü körlükten açtı, Zîrâ burası kör gözlerle şifâ veren bir sürme gibidir.

Ey Nâbi! bu dergâha edebî şartlarına riâyet ederek gir. Zîrâ burası meleklerin etrafında pervâne olduğu ve peygamberlerin hürmetle öptüğü tavaf yeridir.

İnsan hayatı bir rüya gibidir.
Çabuk geçer. İnsanlar günah
arabasına binmiş, pazarlarda
günah arıyor. İsyan, tuğyan,
başkaldırı son râddede.
Bu nereye kadar sürecek.
Pişman olup tevbe etme
zamanı gelmedi mi?
Günahlarımıza af dilenmek,
Yüce Rabbimize sığınmak
zamanı gelmedi mi?

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

SAHABE HAYATLARI

Allah'ın Kendisini Tasdik Ettiği Sahabe

Zeyd Bin Erkâm

Daha küçük yaşta babasını kaybetmişti.

Bu yetimi *Abdullah bin Revaha* alacak ve yanında yetiştirecekti.

Abdullah bin Revaha İslamiyeti kabul edince bu yetim de müslüman oldu.

Zeyd b. Erkam *Bedir* ve *Uhud* savaşlarına yaşı küçük olması sebebiyle katılamamıştı. Ama diğer savaşlara iştirak etmiş ve büyük kahramanlıklar göstermiştir.

Hz peygamber (sav) ve ordusu, etrafındaki kabileleri müslümalara karşı kışkırtarak toplayan Beni musta'lik kabilesine karşı sefer düzenlendi. Karargahı da Müreysi kuyusunun başına kurmuşlardı. Kuyudaki su azdı ve bütün ashab ortak kullanıyordu. Muhacirlerde Cehcah b. Kays ile ensardan Sinan b. Vebera kuyudan su alırken kovaların karışmasıyla aralarında tartışma çıkmıştır ve hararetli bir hale gelir. Bu tartışmaya muhacirler ve ensardan başkaları da dahil olur. Tabi ki münafıklar bu işi fırsat bilerek harekete geçer. Münafıkların Babası Abdullah bin Ubey tartışmayı iyice alevlendirir. Ensardan taraf olur ve ensara onlara yardım etmemelerini, böylece Rasûllullahın yanından dağılıp gideceklerini söyler. Söylemlerin ardından Abdullah bin Ubey küstahça "Medineye dönersek güçlü olanlar zayıf olanları muhakkak oradan çıkaracaktır." dedi. Abdullah bin Ubey sözlerini söylerken ensarın arasında bulunan Zeyd bin Erkam dayanamadı ve amcası aracılığı ile duyduklarını Rasûllullah'a haber verdi.

Peygamber efendimiz peşin hüküm vermemek için Abdullah bin Ubey'i de dinledi. Çünkü Zeyd yanlış işitmiş olabilirdi. Allah Rasûlunun yanına gelen münafıkların lideri ve arkadaşları o sözleri söylemediklerine yemin ettiler. Onların bu kararlı tutumları karşısında Abdullah bin Ubey'in doğru söylediğine kanaat getirildi. Zeyd bu durumda yalancı konuma düşmüştü. (Buhari, Tefsir, münafıkun 1, 2)

Zeyd zor durumda kalmıştı herkes onu kınamıştı. Amcası bile kendisine "Ne derdin vardı da Rasûllullahın sana öfkelenmesine neden oldun!" diye azarladı. Zeyd çok üzgündü ve elinden bir şey gelmiyordu. Ama Allah'tan ümidini kesmemişti. Rabbine güveniyordu er ya da geç yalancı olmadığını ortaya çıkacağını ve Allah Rasûlunun ona hak vereceğini umuyordu. Günler, haftalar, aylar geçtikçe Zeyd'in üzüntüsü artıyor ve zor bir imtihandan geçiyordu.

Artık iyice bunalmıştı ve başını bile kaldıramayacak haldeyken Hz peygamber efendimiz (sav) yanına geliverdi. Zeyd'in kulaklarını ovuşturdu ve gülümsedi.

Zeyd'in bir anda çektiği bunalımlar, sıkıntıları gitmiş gönlü ferahlamıştı. Rasûllullah efendimiz yanından ayrıldıktan sonra Hz Ebubekir geldi ve Peygamberimizin kendisine ne söylediğini sordu. Zeyd "Bir şey söylemedi kulağımı ovuşturdu ve yüzüme güldü" dedi. Hz Ebubekir "Müjdeler olsun" dedi ve gitti. Sonra Hz Ömer'le karşılaştı. Zeyd, Hz Ebubekir efendimize söylediklerini tekrar etti. Ertesi günün sabahın aydınlığıyla gelen müjde Zeyd'in gönlünü aydınlattı ve rahatlattı. (Tirmizi, Tefsirul Kur'an, 63) Zeyd'i yanına çağıran Allah Rasûlu "Ey Zeyd Allah seni tasdik etti" dedi. Münafıkların yalanlarını ortaya çıkaran Zeyd b. Erkam'ın aklanmasına vesile olan Münafıkun süresinin ayetleri indi. Allah şöyle buyurdu;

"Onlar (Allah Rasûlunun) yanında bulunanlara (muhacirlere) bir şey vermeyin ki dağılıp gitsinler diyenlerdir. Hâlbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar anlamazlar. Onlar andolsun medineye dönersek, üstün olan zayıf olanı oradan çıkaracaktır diyorlardı. Halbuki asıl üstünlük ancak Allah'ın, Peygamberinin ve mü'minlerindir." (Münafıkun süresi 7-8 ayet)

Ensarın gençlerinden olan Zeyd b. Erkam, münafıkların ikiyüzlülükleri karşısında kimsenin yapamayacağı bir tavır takınmıştı. Her şeye rağmen o sabretti. Doğru olanı yaptığından emindi. Öylede oldu.

Hz. Peygamberden çok sayıda hadis nakleden Zeyd b. Erkam'dan hadis dinlemek için yanına gelenlerin; "Ey Zeyd gerçekten sen çok hayırla karşılaştın. Rasûllullah (sas)'ı gördün ve sözlerini dinledin. Onunla birlikte gaza ettin. Ve arkasında namaz kıydın. Ey Zeyd bize Rasûllullah'tan öğittiklerini rivayet et." (Müslim, Fedâiü's-sübe 36) dedikleri iyi bir Râvi ve hürmetle, imrenerek ziyaret edilen kıymetli sahabelerden biri oldu.

Allah ondan razı olsun...

Tarihte Düünden Bugüne Bayram

Bayram; Dini ve Milli açıdan özel önemi olan ve topluca kutlanan gün manasına gelmektedir. Kaşgarlı Mahmud'un tespitine göre bayram kelimesi aslı etimolojik olarak Farsçadaki *Bezrem/Bezram* olup 'sevinç ve eğlence günü' demektir. Beyrem/Bayram telaffuzu ise Oğuzlara aittir. Genel olarak 'neşeyle konuşup eğlenme, yiyip içme meclisi' anlamlarına gelir.

Arapçada ise *adet halini alan sevinç ve keder, bir araya toplanma günü* anlamında (العید) 'id' dir. Bu kelimenin aslının ise (عود) olduğu ve *tekrar dönmek* anlamı taşıdığı bilinir. İbnü'l Arabi ve Zebidî gibi lügatçiler mevsimlerin dönmesine bağlamaktadırlar. Arapların en büyük bayramı Hac'dır. Hac (geri dönme, tekrar gitme) kelimesi İbranicede Bayram manasında kullanılmaktadır ve haccın en önemli rükûnlerinden biri tavaftır. Böylece tarihin ilk çağlarından beri Arabistan yarımadasının en önemli kült merkezi olan Kâbe'nin etrafında dönme ibadetine hepsinin kelime anlamı "dönme" olan *hac, id, tavaf* ve *devar* adlarının verildiği görülmektedir. Yani Hac ibadeti bir bayram niteliğindedir.

Bayramlar toplumların hayatında görülen olağanüstü günlerdir. Bayramların en fazla eski çağlarda kutlandığı bilinmektedir.

Tasviri sanattan tanınan ilk bayram M.Ö VI. Yüzyıla ait *Çatalhöyük* duvar resimlerinde yer alır. Tasvir edilen sahne bereketli geçen bir avdan sonra boğa tanrının huzurunda yapılan çok hareketli bir toplu dans şeklindedir. Ayrıca ilk tohumun toprağa atılması hasat-bağ bozumu-zafferler-tahta geçme vs. gibi olaylarda bayramlar kutlanmıştır.

Bu bayramlarda tıpkı günümüzdeki gibi mahkumlar affedilirdi. Fazlaca yeme-içmeler olurdu. Helvalar-tatlılar-şekerler dağıtıldı. Rakslar (Dönerek eğlenme) yapılırdı.

İslam öncesi Arabistan da Hac ibadeti de bu şekilde yapıyordu. Genellikle bayramlarda olan bu ibadet şekline İranlılar, Hindular, Budistler ve Romalılarda rastlandığı gibi Şamanist Türklerle, Kızılderililerin ve Afrika yerlilerinin de totemlerin etrafında dans ettikleri bilinmektedir.

Cahiliye devri Araplarında ise her kabilenin en az bir putu ve muhtelif kutlama günleri vardı. Bu günlerde Pazar - panayır - içki - eğlence vs. olurdu. Arapların topluca kutladığı tek bayram Hac idi. Medinelilerin kendilerine has milli bayramları yoktu. İranlılardan aynen aldıkları iki ünlü Mecusi bayramını kutluyorlardı. Bu bayramların birincisi ilkbaharı başlandığını belli eden *Neyrûz/Nevrûz* bayramı diğeri ise sonbaharın başlangıcı olan *Mihrican* bayramı idi. Medinelilerin yaptıkları törenlere dair yeterli bilgi mevcut değildir. Cahiliye devrinde Medinelilerin bunlardan başka şehirdeki Yahudilerden ve Hristiyanlardan aldıkları *anlaşılan Yevmü's-seb* (Yedinci Gün) ve *Yevmü's-sebâsib* gibi bazı bayramları daha olduğu bilinmektedir. Ancak bunları da ne şekilde kutladıkları pek bilinmemektedir.

Ramazan Bayramı Müslümanların iki bayramından birisidir. Diğeri ise Kurban bayramıdır. Her iki bayramda *hicretin ikinci yılından itibaren* kutlanmaya başlanmıştır. Ramazan ayında tutulan bir aylık orucun bitiminde Şevval ayının ilk üç günü Müslümanların bayram günleridir. Ramazan Bayramına, o gün fıtır sadakası verilmesinden dolayı '*Fıtır Bayramı*' adı da verilmektedir. Ayrıca Müslümanların İslam dininin farzlarından birini tamamlamanın verdiği memnuniyetle '*Allah'a şükürler olsun. Oruç ve diğer ibadetle rimizi yerine getirdik ve mübarek Ramazan ayında hayırlısı ile idrak ettik.*' Derler. İfadede geçen şükür kelimesi zamanla bayramında ismi oldu ve Ramazan Bayramına asırlara '*Şükür Bayramı*' da denilmiştir.

Şükür ve şeker kelimeleri eski harflerle aynı şekilde yani '*Şin-Kef-Ra*' şeklinde yazılırdılar. Tarihi ve yazar Murat Bardakçı; Halkın şükür bayramı dediği bayramın zamanla şeker bayramı haline gelmesinin bir okuma hatası olduğunu söylemektedir.

Nitekim Medine'ye hicret ettikten sonra bura sakinlerinin İran dan alınma Nevrûz ve Mihrican bayramlarını kutladıklarını gören Hz. Peygamber; '*Allah sizin için o iki günü, daha hayırlı iki günle Kurban ve Ramazan bayramları ile değiştirmiştir.*' (İbâ Davâd, Sââc, 245) Mealindeki hadisi ile İran menşeli bu iki bayramın kutlanması yasaklanmıştır. '*Bu günümüzde yapacağımız ilk şey namaz kılmaktır.*' (İsbâcî, 'İdeyn', 3; Müslîm, 'Edâb', 7)

Mealindeki hadise dayanarak Ramazan ve Kurban bayramlarına namaz kılınarak başlanır.

Bayramlara önceden hazırlanması bugünlerde temiz ve güzel elbiselerin giyilmesi, gusledilmesi, dişlerin fırçalanması, güzel koku sürülmesi, güler yüzlü olması namazdan önce Ramazan bayramında ise ilk olarak hurma ve benzeri tatlı bir şey yenmesi, namaza mümkünse yürüyerek gidilmesi, dönüşte başka yolun kullanılması, çokça sadaka verilmesi, fitrenin namazdan önce verilmesi, namaza giderken tekbir getirilmesi Menduptur. (İE. Peygamberin bazen yapıp bazen yapmadığı işler).

Bayram günlerinde İslami ölçüler içinde eğlenilmesi ve bazı oyunlar oynanması caizdir. Bir bayram günü Hz. Aişe ile birlikte bulunan ve Buâs harbine ait ezgiler söyleyen iki kız çocuğuna müdahale etmek isteyen Hz. Ebubekir'e Rasulullah'nın; "Her milletin bayramı vardır. Buda bizim bayramımızdır." (Müslim, İdeyn, 16) dediği ve yine bayram günleri mescitte *mızrak-kalkan* oyunu oynayanları seyretmek isteyen Hz. Aişe ye yardımcı olarak onunla beraber seyrettiği bilinmektedir.

Ramazan bayramı, bir aylık oruçtan sonra yeme-içmenin ve her türlü helal nimetten yararlanmanın mübah olduğu; Müslümanların eğlenip birbirlerini ziyaret ettikleri, hediyeleştikleri, çocukların, fakirlerin ve kimsesizlerin sadaka verilerek sevindirildiği bir bayramdır. Ramazan bayramı İslami kardeşliğin toplumun her kesiminde canlı olarak yaşandığı; bütün bunlarla birlikte Allah'a karşıda sorumlulukların bilinci ile topluca namaz kılıp birbirine nasihat ettikleri sevinç günleridir. Ramazan bayramının ilk gününde oruç tutmak ise haramdır.

Müslüman Araplar genel olarak bayramlarda en güzel elbiseleri giyer, at veya deve yarış tertipler, dans ederlerdi, çocuklar oyunlar oynarlardı. Ramazan bayramı namaz ile başlardı. Hz. Peygamber'in musallaya çıkmadan önce hurma yeme adeti bir sünnet olarak telakki edilmiş ve bu telakki bayramda

Daha Tabi'in döneminde *ibn Şirin* gibi un, tereyağı, bal veya hurma ezmesinden yapılan bazı tatlıları ikram etmeyi adet haline getirenler vardı.

Abbasiler döneminde; Bağdat-Kudüs ve Şam gibi büyük şehirlerde Ramazan bayramı son derece parlak merasimlerle kutlanır ve Bizans'a güç gösterisi olarak Avasım (Sarıharmanda kurulan şehirler) şehirlerinde de törenlerin muhteşem geçmesine özen gösterilirdi.

Mısır Fatimi'leri döneminde de; halk arasında "Büyük Mevsim" denilen Ramazan bayramı kutlamalarına özel bir ihtimam gösterilirdi.

Büyük Selçuklularda Ramazan bayramı kutlamalarına çok büyük önem göstermişlerdir. Saraylar süslenir, namazdan sonra Selçuklu Sultanı tebrikleri kabul ederdi, kesilen hayvanlar fakirlere dağıtılırdı, sultanlar Abbasi halifeleri ile karşılıklı hediyeleşirdi.

Memlükler zamanında Mısır'ı ziyaret eden *İbn Batuta*'nın Ebyar şehrinde ki müşahedelerine göre Ramazan bayramı kutlamaları daha arefe gününden başlardı.

Kahire de Ramazan boyunca gece yarısına kadar açık olan dükkanlar bayram geceleri daha hareketli olur, helvacılar ve mumcularda izdiham yaşanır. Tatlı-şeker ikramı adet haline gelmişti. Kabir ziyaretleri olur Kur'an lar okunurdu.

Osmanlı geleneğinde de Ramazan bayramı her kesimde yerleşmiş ve tören halini almış bir şekilde kutlanırdı. Namazdan sonra küçükler büyüklerin ellerini öper, büyükler hediyeler dağıtırdı. Memurlar amirlerinin evlerine ziyarete giderdi. Padişah namazdan döndükten sonra tebrikleşme yapardı.

Osmanlı da Ramazan Bayramı hazırlıkları yaklaşık on beş gün önceden başlardı. Kıyafetler diktirilirdi. Fakir çocuklar ve çocuklar sevindirilirdi. Arefe günü ikindiden itibaren top atışları yapılırdı. Saray çalışanlarına hediyeler dağıtırdı. Panayırlar kurulurdu. Sultanahmet meydanında küsler barışır, kalabalık aile kahvaltuları yapılırdı. Namazdan sonra misafir ziyaretlerinde konuğa önce şeker sonra sade kahve ikram edilirdi. Ramazan bayramının son günü ise Padişahlar eski sarayda cirit oyunu seyrederdilerdi.

Bayram geceleri panayırlar açık kalır, halk geç saatlere kadar eğlenirdi.

Sultan Abdulaziz zamanında Haliçte, Galata Köprüsünde yapılan gösterilerde orta oyunculara, usta hayalbazlar ve meddahlar halkı eğlendirmiştir. II. Abdulhamid döneminde ise bayramlar daha sade kutlanmışlar ama protokol usûlleri ve törensel hali devam ettirmişlerdir.

Cumhuriyetin ilanından sonra milli bayramlar resmi protokole dâhil edilmiş, dini bayramlar ise resmi protokolden çıkarılmıştır. Fakat günümüzde bayramlar aynı düzen halinde ve gelenek olarak kutlanmaya devam etmiştir. Dini bayramlarda devlet büyükleri de tebrik mesajları yayınlamaktadırlar.

Bayramlar bir sevinç ve neşe günüdür. Yüce duyguların coştığı, insanları bir araya getiren en güzel vesiledir. Öyle ki bayramda şahlanan yardımlaşma ve hediyeleşme ruhu sadece hayattakilerle sınırlı kalmaz. Dünyadan göçüp kabirlerinde Fatih bekleyenlere kadar uzanır.

EL-FETTÂH

Ey kullarına rahmet, ilim,
feyiz ve sır kapılarını açan!
"Şüphesiz biz sana apaçık bir fetih verdik."

[fetih/1]

Kullarına her türlü iyilik kapılarını açan, Mazlum kullarına zahiri ve batini yardımlarını eksik etmeyen, hak ile batılı birbirinden ayırıp olayları açıklığa kavuşturan, mü'min kullarına zafer veren, bütün anlaşmazlıkların nihai hakemliğini yapmak suretiyle mutlak adaleti gerçekleştiren El-Fettâh olan rabbimize sonsuz hamd-ü senâlar olsun.

Allah'ın en güzel isimlerinden bir tanesi olan el-Fettâh "Bir şeyi açmak, taraflar arasında hüküm vermek, birine yardım edip zafer ulaştırmak" anlamındaki feth kökünden mübalağa ifade eden bir sıfattır¹. Kulum olaylar karşısında güçsüz kalması halinde onun için işleri kolaylaştıran el-Fettâh olan Rabbimizdir. *Feth*; Zafer vermek (nusret), hakemlik yaparak adaleti sağlamak manalarıyla yakın anlamlı ve bağlantılıdır. Açmak yani fetih, bizlerin duyu organları ile algılanabilir bir şekilde ortaya çıktığı zahiri fetihler şeklinde gerçekleşebileceği gibi, kalp gözü denilebilecek batını hisler sayesinde bilinmezliğin ortadan kalkmasıyla manevi fetihler şeklinde de gerçekleşebilir.

Fetih (bir şeyin açılması) iki tarafın varlığı ile gerçekleşir. Taraflardan biri hüccet bakımından ötekisine göre çok daha kuvvetli ve güçlü olmalıdır ki, elinde böyle güçlü bir hücceti olmayana boyun eğdirebilsin. Hak olan hüccete sahip olan diğerine boyun eğdirir.² Kainat sisteminde Yüce Yaratıcının Fettâh isminin tecellileri her an gerçekleşmektedir. Ancak inanmak istemeyen zünreler için gözler önündeki bu apaçık gerçeklik yinede inkâr vesilesi olmaktadır. Bunun en güzel örneğini Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz bizlere şöyle bildirir; "Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıkmaya koyulsak; yine 'Gözlerimiz döndürüldü, biz herhâlde büyülenmiş bir toplumuz' derlerdi." (36/14-15)

Kur'an-ı Kerim'de fetih kavramı fiil veya isim kalıplarıyla otuz sekiz yerde geçmektedir. Mushaf'ın ilk suresinin Fatihâ olması, hayır ve rahmet kapılarını bizlere aralayan sure manasına gelmektedir. Bunların on birinde muhtelif fiil sigalarıyla, dört yerde ise fetih şeklinde Allah'a izafe edilmekte, bir yerde de gayb anahtarlarının (mefatih) O'nun nezdinde bulunduğu belirtilmektedir (el-Fârah 59).

Dua üslubu taşıyan bir ayette Allah "hükmedenlerin en hayırlısı" (hayrül-fatihin) diye anılmakta (el-Araf 80), bir ayette de "adaletle hüküm veren ve her şeyi hakkıyla bilen" (el-fettahül'alim) şeklinde tavsif edilmektedir (Sabe/ 26).³

Fetih, büyük işler için bir hazırlıktır. Zira Fettah olan Allah, büyük işleri ve amelleri yapandır. İşte bu açıdan İslami fetihler, İslam'ın yayılması için bir hazırlık yapılması, bir ön araştırmaya girilmesi demektir. Zira bu sayede hakkın hâkimiyeti sağlanır ve batıl da yok olur.⁴ Zira fetih, karşımızdakine üstün gelmek yahut onları sadece mağlubiyete uğratmak değildir. Bu yüzden İslami fetihlerin hiçbiri halkları ezme, baskı uygulamak, onları köleleştirmek veya sömürgeler ortaya çıkarmak için yapılmamıştır. İslami fetihler hakka ve hakkaniyete dayalıdır.

Hz. Peygamber Efendimiz'inde (sav) mescide girerken; "Allahım, bana rahmet kapılarını aç!" şeklinde dua ettiği hadis kaynaklarında da yer alır. (Müslim; Sabah-ü-mes-ferin, 68) Ebu'l Mansûr el-Mâtürîdi ise fettah isminin "bilinmezlik perdesini kaldırıp gerçeği ortaya koyan"⁵ anlamına gelebileceğini ifade etmiştir.

Kainatta vuku bulan her şey ilahi kudretin ürünü olmakla birlikte Allah madde dünyasında meydana gelen her şey için bir maddi sebep yaratmıştır. Buna bağlı olarak O'nun fettah ismiyle açtığı her kapının duyularla algılanabilen bir açıcısı ve yakın sebebi mevcuttur. Bunu göz önünde bulunduran esma-i Hüsnâ müellifleri fettah isminin tecelli örneklerini mana aleminden vermeye özen göstermişlerdir. Ebu Süleyman el-Hat-tabî, fettahı "kullarına rızık ve rahmet kapılarını açan, işlerinin ve teşebbüslerinin önündeki tıkanıklığı gideren. Gerçeği görebilmeleri için kalpleri ve bastiretlerinin üzerindeki perdeleri kaldırın" diye tefsir etmiştir. (Ed-Düvâ-ü-mî' vol. 1: dâvâ, s.126) Gazzalî fettaha; "yardımıyla her kapalı şeyin açıldığı ve hidayetiyle her müşkülün çözüldüğü isim" şeklinde mana verdikten sonra şöyle demektedir:

"Bazen ülkeleri, düşmanlarının ellerinden çıkarıp peygamberleri için fesheder ve 'Biz sana apaçık bir fetih ihvan ettik' (Fatiha/1) der. Bazen de velilerinin kalplerinden perdeyi kaldırıp yüceliğinin iklimine ve azamezinin güzelliğine giden kapıları onlar için açar ve 'Allah'ın insanlara açacağı rahmeti kimseler tutamaz, O'nun tuttuğu rahmeti de kimse salıveremez' (Fatiha/2) der. Gayb ve rızık anahtarlarını elinde bulunduran Allah elbette fetih olmaya layıktır" (el-Makadiri-erabî, s.91-92)

Ebu Bekir İbnü'l-Arabi ise fetihin üç ilgi alanı olduğunu söyler.

- Yokluk kilidini açıp nesne ve olaylara varlık kazandırmak;
- Bilinmeyen kelamı ile açıklamak ve her müşkülü çözmek;
- Rızık ve nasip kilidlerini açmak. Bu sonuncu tecelli kıtlıktan sonra yağmur. Fakirlikten sonra zenginlik vermek suretiyle maddi alanda olabileceği gibi üzüntüyle sevince, sapıklığı hidayete, Ma'siyeti taate, Günahkarlığı tövbeyle, mağlubiyeti zafere ve cehaleti ilme çevirmek suretiyle manevi alanda da gerçekleşebilir.

İmam Kuşeyri'ye göre Allah'ın fetih olduğunu bilen bir insana yakışan. O'nun lutf ve kereminin mutlaka geleceğini ummak, acele etmeyip ilahi hükmün yerini bulmasına hazır olarak beklemek ve O'nun hükmünde zaman açısından her hangi bir değişikliğin olmayacağını bilmektir (et-Tahbir fi't-tazki, s. 42)*

El-Fettâh olan Allah, takdir ettiği fethi nerede, ne zaman, nasıl isterse onu mümkün kılar. O dilediğine hayır ve rahmet kapılarını açar, dilediğine de kapatır. Allah herhangi bir kişi veya toplum için rahmet kapılarını açmak isterse hiçbir güç o kapıları kapatmaya yetmez. Bir toplum için azab ve ceza kapılarını açmak isterse de hiçbir güç onu kapatamaz.

Allah(cc), el-Fettah ismi hürmetine tüm İslâm Alemine zahiri ve batini fetihler nasip etsin. Bizleri ilim ve irfan yolunda rahmet ve mağfiret kapılarının her daim açık olduğu kullarından eylesin. (Amin.)

1- Türkiye Diyanet İşleri Akademisi (TDİA), Fetih risalesi, Bekir Topaloğlu, s.12, s.482.
2- Prof. A. Hüseyin Akil, İsmâ-i Hüsnâ şerhi ve insan hayatındaki ruhi etkileri, Rıza yayıncıları, s.246.
3- Türkiye Diyanet İşleri Akademisi (TDİA), Fetih risalesi, Bekir Topaloğlu, s.12, s.483.
4- Prof. A. Hüseyin Akil, İsmâ-i Hüsnâ şerhi ve insan hayatındaki ruhi etkileri, Rıza yayıncıları, s.246.
5- İsmâ-i Hüsnâ, Tevâhîdî-Kar'ân, nr- 596.
6- Türkiye Diyanet İşleri Akademisi (TDİA), Fetih risalesi, Bekir Topaloğlu, s.12, s.483.

Gerçek anlamda
şerefli hayat,
kötülüklerle karşı
cihadla mümkündür.

Cihad;

hakki söylemek,
hakikatı gizlemeyip
açıklamak, iyiliği
emretmek, kötülükten
sakındırmaktır aynı
zamanda.

EŞŞEYH ESSEYYİD HACİHÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

RAHATLAMAK DEĞİL DERTLENMEK VE DERT EDİNMEK GEREK

Filistin hakkında hep duygusal konular gündeme geldi ve her seferinde duygusal tepkiler verildi. Duygu ise çabuk değişme özelliğine sahip olduğu için kalıcı çözümler getirmekten ziyade durumları daha da çıkmaza soktu. Hâlbuki insanın insanla olan ilişkisini duygular değil akıl belirler. Biz güzel Türkçemizde buna "us" diyoruz.

Us ön plana çıkarılmadığı sürece de Filistin meselesi koca bir sorun olarak kalbimizin tam ortasında yer bulmaya devam edecektir.

Allah şahit ki biz Filistin'i çok seviyoruz. Çünkü Müslümanları seviyoruz hatta onun da ötesinde insanı seviyoruz. Ve insanlık namına bir şey kaldıysa yeryüzünde bunun da vicdan sahibi insanlar sayesinde olduğunun farkındayız. Bunun için Aksa'mız kanayan yaramızdır her daim. Ancak duygusallığımızın bu soruna bir çözüm getiremediği de ortada...

Zalimin zulmüne her şahit olduğumuzda slogan atıyor, kınıyor, yürüyüş düzenliyor rahatlıyor. Sıradaki zulmü bekliyoruz aynı rahatlama operasyonlarını tekrarlamak için. Çünkü artık rahatladık ve üzerimize düşen vazifeyi yerine getirdik diye düşünüyoruz. Hatta bir dizide İsrail bayrağına kan bulaştı diye rahatlayabiliyoruz. Öldürülen, sürülen, zulme uğrayan binlerce insanın intikamını aldık zannediyoruz bir film karesiyle. Daha vahim tablolar da var elbet.

Mesela bir futbol maçında İsrail takımına gol atınca yendiğimizi ve bütün zulümleri, bombaları, işkenceleri tek bir golle silip attığımızı hayal ediyoruz. Bir boks maçında İsraili rakibini yere serdiğinde -kim olduğu çok da önemli olmayan- karşı rakip öyle bir rahatlıyor ki günlerce anlatabiliyoruz güle oynaya bu hadiseyi. Ama diğer yandan zulüm devam ediyor. Ve bizim çok da umurumuzda olmuyor çünkü rahatlamış oluyoruz. Stadyumda, ringde, dizide yendik ya zalimi, arkasından da iki slogan atıp birkaç tane de okkalı küfür naksettik mi tamam! Artık gönül rahatlığıyla uyuyabiliriz her ne kadar Filistin'deki kardeşlerimizin gözlerine uyku giremeye de...

Bu yazdığımız örnekler uluslararası arenada çok büyük etkilere sahip güzel reklamlar olabilir. Ancak dikkat edilirse bunlar sadece ulusların arasındaki o boş alanda kalan, bir türlü o ulusların vicdanına işleyemeyen ve bu yüzden kalıcı akli çözümler getirmek yerine daha da sorunsallaştırılan birer mesele olarak onlarca yıldır karşımızda duruyor.

Artık rahatlamayı bir kenara koymalıyız. Dert edinmeliyiz. Belki uykularımız kaçmalı. Kınamak yerine "neden bir şey yapamıyorum" diyerek o gün hiç tweet atamamalıyız mesela. Elimiz gidecek iken bir vicdan azabı sarmalı her yanımızı, gözümüzden iki damla yaş akmalı ve biz bağırıp çağırmak yerine derdimize dert katmalıyız.

Dertlenirsek rahatlayamayız. Rahatlayamazsak uykularımız kaçır. Uyuyamazsak diken üstünde yatar gibi oluruz. Yatak tüm yumuşaklığına rağmen batar sırtımıza. İşte o zaman mazlumların halinden anlamaya başlarız. Ve aslında ne kadar çok çalışmamız gerektiğini de...

İşte bu yüzden dertlenmeliyiz. Daha çok çalışmak için. Okumak, araştırmak, yazmak... Aklin gerektirdiği şekilde kalıcı çözümler sunmak için çözümler üretmeliyiz. Neden bu hale geldik? Nasıl bu durumlara düşebildik? Neler yapabiliriz? Bunlar üzerinde uzun uzun tefekküre dalmalı ve haklarında derin yazılar yazmalıyız. Ve var gücümüzle kendimizi geliştirmeye gayret etmeliyiz.

Her zulüm olduğunda iki kat daha fazla kitap okumalıyız, daha samimi ve gözyaşlarıyla namaz kılmalıyız. Yüce Allah'a biraz daha yaklaşmalı, zalimin zulmüne son vereceğimiz günleri bize lütfetmesi için yalvarmalıyız.

Elbette burada kast edilen akli çözümler daha çok otoritelerin ve akademilerin vazifesidir. Biz halkız; ağır silahlarımız, sanayi gücümüz, güçlü ekonomimiz, nükleer enerjimiz ve yaptırım gücümüz yok. Basit bir insan olarak ne yapabiliriz? Yalanı bırakabiliriz mesela daha samimi Müslüman olmak adına.

Yüce Allah'ın doğrularla beraber olduğunu vurgulayan ayetlere iman ediyorsak eğer; aslında bizi yakıp yıkan en büyük hastalıklardan birinin yalan olduğunun farkına varabiliriz. Ve belki de doğru olamadığımız için doğrulamadığımızın, doğrulup zalimin zulmüne son veremediğimizin şuuruna erebiliriz.

İman, emân, âmin, emanet, emniyet, emin kelimelerinin hepsi aynı köktendir ve 'güven' anlamındadır. İman etmek demek hem güvenilen insan olmak hem de Allah'a güvenmek manasına gelir. Bu yüzden esenlik ve güzelliklerin üzerine yağdığı Peygamber Efendimizin daha peygamber olmadan önceki vasfı "güvenilir" idi. O Peygamberin inşa ettiği ve temeli güven duygusuna dayanan toplum dünyaya insanlığı öğretti. Zalimin zulüm saltanatına son verdi, adaleti en ince ayrıntılarına kadar gösterdi.

Demek ki bizim için her şeyden önce en gerekli olan şey dosdoğru olmaktır. Çünkü yalan toplumun en temelinde olması gereken bu güven ortamını yok ediyor ve gelişmemize, insanlara insanlık öğretecek bir toplum olmamıza, zalime dur dememize engel oluyor. Hatta bizi adeta çürümeye, kokuşmaya terk ediyor.

Bu bir hicettir. Yalandan doğruya olan hicret... Günahdan sevaba... Batıldan Hakka... Ve bu bir yolculuktur. Dışarıdan içeri değil, içeriden dışarıya yapılan bir yolculuk. Biz kendimize yaptığımız zulümlere son verip Hak yolun yolcusu olduğumuzda, kendimizi kurtaracak hakikatlerle meşgul olduğumuzda her şey değişecektir. Kendi iç dünyamızda zulme son vermek için mücadele ettiğimizde, dış dünyamızdaki zulme de müdahale edecek seviyeye geleceğiz Allah'ın izniyle.

O zaman yalanı bir kenara bırakalım ve bir hakikati dile getirelim: Yalan söyleyen hiçbir toplum Filistin'deki zulme çözüm getiremez. Çünkü daha kendi kendine zulüm eden bir toplum başkasının zulmüne nasıl engel olsun ve neden engel olsun? Müslüman ülkeler de dâhil tüm dünya ülkelerinin Filistin konusunda sınıfta kalmasının sebebi de bu değil mi?

Dr. MUSTAFA GÜRBÜZ | Ankara-Mamak Aile Sağlığı Merkezi Aile Hekimi

GÖKLERDEN GELEN YAŞAMIN KAYNAĞI

SU

"Allah, her canlıyı sudan yarattı..."

(Nûr, 45; Enbiyâ, 30)

"De ki:
Veraltı ve yer
üstündeki tüm
sulannız bütünü
çekilip batıp gitse, artık
Allah'tan başka size
kim su getirebilirdi!"

(Mâk Suresi 30)

"O,
yeri sizin
için döşek, göğü
de bina yapan,
gökten su indirip onunla
size nazık olarak çeşitli
ürünler çıkarandır. Öyleyse
siz de bile bile Allah'a
ortaklar koşmayın."

(Bakara 22)

"Allah
gökten su indirdi
de onunla yeryüzünü
ölümünden sonra diriltti.
Şüphesiz bunda dinleyecek
bir toplum için bir
ibret vardır."

(Nâbi 65)

O,
gökten su indirendir.
İşte biz onunla her türlü bitkiyi
çıkartıp onlardan yeşillik meydana getirir
ve o yeşil bitkilerden, üst üste binmiş taneler,
-hurma ağacının tomurcuğunda da aşağıya
sarkmış salkımlar-üzüm bahçeleri, zeytin ve nar
çıkartırız: (Herbiri) birbirine benzer ve (her biri)
birbirinden farklı. Bunların meyvesine, bir meyve
verdiği zaman, bir de olgunlaştığı zaman bakın.

Şüphesiz bunda inanan bir topluluk için
(Allah'ın varlığını gösteren)
ibretler vardır."

(En'am 99)

"Rasûlullah(sav);
Ezelden Allah'tan
başka bir şey yoktu,
arşı da su üzerinde idi.
Levh-i Mahfuz'da her şeyi yazdı,
gökleri ve yeri yarattı."

Sahîb-i Bilhâl;
Kitâbu Bed'ü'l-Halk. 1348.

Sâd ibn-i Ubâde (ra.)
Rasulullah (s.av)' e gelerek;
"Senin hoşuna giden
sadaka hangisidir?"
diye sorarlac
Peygamberimiz (sav) ise
"Su"
diye buyururlar.

Ebu Dâvud, Zeker,
41/1679-1680

Su kimyasal olarak (H_2O) 2 Hidrojen ve 1 Oksijen atomundan meydana gelir. Hidrojen yanıcı, Oksijen ise yakıcı gazdır. Yağmur suları toprakla temas ettikten sonra topraktaki mineralleri bünyesine alarak içilebilir doğal kaynak suyu olmaktadır.

Toprağa diktiğimiz bir fidan ya da ektiğimiz tohum suyla birlikte tat verir, koku verir, renk verir. Su cömerttir hiç kimseyi ayırt etmez, tevazuludur yük seklerden akıp denizlere ve okyanusa dökülür. Kirleri temizleyicidir. Tüm kirleri alır kendinde biriktirir ve uzaklara götürür toprağa döker ve sonra tekrar billur su haline gelir. Su kirli değildir tüm kirleri toplayıcıdır.

Yeryüzünün 3/4'ü sularla kaplıdır. İnsanın 2/3'si sudur. Su vücutta taşıyıcı bir özelliği vardır. Vücut sıcaklığının düzenlenmesinde, derinin nemlenmesinde, toksinlerin atılmasında temel bir görevi vardır. İnsan susuz olarak beş gün hayatta kalır. Yeni olgunlaşmış meyve ne kadar canlı ve parlak duruyorsa insanda öyledir. İhtiyaç kadar su içerse o kadar canlı ve hayat dolu olur. Hiçbir içecek insanın su ihtiyacını karşılamaz onun için suyu saf olarak içmek gerekir. Alkali su içmek daha sağlıklıdır. Çay, meyve suyu, ayran ve diğer içecekler suyun yerini tutamaz.

Pet şişelerde su içmek içindeki kimyasalların suya geçeceğinden dolayı sağlıklıdır. Cam damacanalarda mineralli sular tercih edilmelidir. Plastikte bulunan BPA içindeki yiyecek ve içeceklere geçmekte kanser riskine yol açmaktadır. Bu kimyasal maddeler endokrin sistemini bozmakta, üreme, hipofiz, tiroid gibi organları etkilemektedir. Büyüme, gelişme ve bağışıklık sistemine zarar vermektedir. Pet ambalajlarda ki fitalat maddesi östrojen gibi davrandığından erkeklerde kısırlık ve kansere yol açmaktadır.

Günlük ortalama 3 litre/kg su içmek gerekir. Hamileler ve çocukların su ihtiyacı daha fazladır. Vücudumuz suya ihtiyaç hissettiğinde sinyaller vermektedir.

Aşırı su kayıplarında yorgunluk, baş ağrısı, kabızlık, eklem ağrıları, hafıza zayıflıkları, stres, öfke, uyuşukluk, depresyon, alerjiler, böbrek taşı, cilt sorunları, göz zayıflaması, tansiyon, diyabet ve ölüme kadar uzanan sorunlara neden olmaktadır.

Suya ihtiyacımız olduğu zamanlarda yemek yediğimizde bedenimiz su ihtiyacını karşılayamamaktadır. Açlık ve susuzluk duygularını ayırt etmenin en iyi yolu yemekten önce su içmektir. Yemeklerden 21 dakika önce içilen 1-2 bardak su, mideden bağırsağa kadar organların su ihtiyacını giderip sindirime hazır hale getirir. Açlık hissettiğinizde 21 dakika bekleyin eğer açlık devam ediyorsa gerçekten açsınızdır yoksa suya ihtiyacınız vardır 2 bardak su için. Vücudun su ihtiyacını idrar rengine bakarak anlayabiliriz. İdrarımız koyu ise suya çok ihtiyacımız vardır. İnsanlar su içtiklerinden çok fazla idrara çıkmaktan şikayetçi olmaktadır. Su temizleyici özelliği olduğu için, vücutta zararlı olan maddeleri alıp idrar ile kısa zamanda atmaktadır. Beyin, akciğer, karaciğer ve böbrek hayati organlardır. Su ihtiyacında hayati organlara su gittiğinde diğer organlar sorun yaşamaya başlar. Gereken suyu alamayan organlar büzüşmeye başlar ve çeşitli hastalıklara davetiye çıkarır. Bağışık sistem zayıflıkları sonucu kronik hastalıklar meydana gelir.

Suyun rengi, kokusu ve tadı kendine hastır. Başka herhangi bir maddeye benzemez. Suyun nerden yaratıldığı bilinmemektedir. Suyun 3 hali vardır; katı, sıvı ve gaz. Su buhar, hava, yağmur, kar, buz haline dönüşür ve bu dönüşüm her zaman devam eder. Susuz hayat olmaz. Susuz insan ölür, hayvan yaşayamaz, bitki kurur, toprak çatlar. Hayat için su mutlak gereklidir. Cennetin altında ırmaklar akar. Hızır (as)'ı yaşatan Ab-ı Hayat suyudur. Peygamberimiz (sav) buyurduğu gibi suyu besmele ile 2-3 solukta dinlene dinlene, oturarak içmeli ve bitirince Allaha hamd etmek gerekir.

MÜRŞİD İLE ÇIKILAN MANEVI HİCRET.

Ümmet-i Muhammed'in birlik ve beraberliği için gerçek bir Kâmil-i Mürşide intisab etmek şarttır. Parçalanmış bölünmüş bu ümmet ancak mürşidlerin manevi çatısı altında ve onların taht-ı terbiyesinde özünü bulur, kendini bilir. Mürşid terbiyesi tövbe ile başlar. Tövbe, kalp ile Allah'a dönmek ve manevi hicret yapmaktır. Bu hicret isyandan itaate, gafletten zikre, cehaletten ilme, kötü ahlaktan edebe doğru yapılan manevi bir hicrettir. Peygamber (sav) Efendimiz buyurmuştur ki;

“ Gerçek muhacir
Allah'ın nehyettiği kötü şeylerden
uzaklaşan kimsedir. ”

(Buhârî, İmân/4)

“ Asıl mücahid

(Allah'a itaat hususunda) nefsi ile
cihad eden kimsedir. ”

(Tirmizî, Fezâilü'l-Cihad,2)

Tasavvuf yolu ve Kâmil-i Mürşid terbiyesi; kalbin manevi kirlilerinden temizlenip Allah'a bağlanması, nefsin terbiye edilip sevgi ve edeple ilâhi emirlere uyması için gereklidir. Ümmetin gafletten uyanıp gözlerin hakikate açılması, kalplerin manevi hastalıklardan kurtularak yerini sevgi ve muhabbete bırakması için manevi bir gayret gerekmektedir. İnsan bu gayreti tek başına yapamaz çünkü şeytan, Allah yoluna çıkan kimseye bütün yollardan ve kollardan hücum eder. Onu vazgeçirmek ister. Bir sürü vesvese verir, olmadık şeyleri akla getirir. Bunların hepsi şeytanın bir oyunudur. Allah rızasını arayan kimseyi yolundan alıkoymak için birer tuzaktır. Gerçek mürşidi bulmak ve ona gerçekten teslim olmakla bu tuzaklar aşılr. Manevi hicret yolunu bilen, gören Mürşid-i Kâmil, Hakk'ın halifesidir. Yeryüzünde en mühim görevi üstlenmiş, muttaki dostudur. Allah, bu dostlarına verdiği görev kadar destekte vermektedir.

Büyük Arif İmam-ı Gazzali (ks.) Allah'ın takvaya eren dostlarına verdiği kerâmet ve destekleri sayarken özetle şunları demiştir; *"Yüce Allah muttaki dostlarını sever. Onları yüce katında özel olarak zikreder. Cenab-ı Hakk dostunu özel himayesine alır, onun bütün işlerine kefil olur. Onu düşmanlardan korur. Onun Allah'tan başka bir derdi olmaz. Allah, dostlarına bir heybet verir. Allah, dostlarını gönüllere sevdendir. Cenab-ı Hakk dostlarını bütün aleme rahmet ve bereket vesilesi yapar, onun her sözü her işi bereketlidir. Cenab-ı Hakk dostlarını ulu kapısına arz edilecek işlerde bir vesile ve reis yapar. Onun aracılığı ile ihtiyaçlar ilâhi huzura arz edilir. Allah, dostlarının duasını kabul eder, ne isterse verir, dileklerini geri çevirmez."*

Efendi Babam Hacı Hâfız Mustafa (rahmetullah) Uzgur hazretleri de şöyle demiştir; *"Allah'ın salih kullarını sevmek, güzel amellerinden dolayı onları övmek Allah'a yaklaşıdır. Çünkü İnsan-ı Kâmil'in özünde Hazret-i Allah var."* Pîrimiz Geylani hazretleri (ks) bu yolu ve Kâmil Mürşidi sohbetlerinde şöyle dile getirmişler; *"Şifa bu yolda olur, yakınlık buradan başlar. Mülk burada ün, saltanat bu ufukta. Beylik yine bu yolda. Köşkü buraya kıranın zerresi kocaman dağ olur, damlası ummâna döner, yıldız ay kadar parlar. Ayı yıldız aşar. Azı çok, yokluğu varlık olur. Bu yolda manevi hicret eden mürşidin bunlara sahip okluğu için başka bir şey istemez. Dünya önünde yüzük kaşı kadar küçülür. Dünya onu bağlayamaz. Allah'ın hayr dediğine even bu büyük insan, esirgeyen olur. Kulların delili, saklayıcısı, terbiyecisi, yöneticisi olur. Onlar halkın arsına girerken sahipleri Hakk'tır. Halkın zararı onlara dokunmaz. İşte Allah'ın hayr dilediği kimseler bu zâtı bulurlar. Hayr dilemedikleri de onu göremez, kör olurlar, bulamazlar, kaybolurlar."*

Bu kadar manevi vasıflarla, güzel-liklerle desteklenen Hakk dostlarının (Mürşid-i Kâmillerin) gece gündüz dertleri, âhüzârları, feryad-ı figanları ümmet-i Muhammed içindir. Bölünmüş ümmetin bir araya gelmesi, birleşmesi içindir. İnsanlığı sıkıntılardan, iki yüzlülükten, sahtekârlıktan, karanlıktan kurtarmak kurutulmuş yoluna götürmek içindir. Yoksa ki onların neye ihtiyaçları var ki bu çileleri çekerler. Sultanlar onlara ferman okuyamaz. Mülk onları avutamaz.

Allah'ın manevi güç ve güzelliklerle desteklediği muttaki dostlarının manevi çadırlarının gölgesinde bulunmak, onların nurlu kervanlarında bir sefer olmak, taht-ı terbiyelerinde yetişmek, kini, nefreti, hasedi, buğz ve garezi silip atıp; yerine sevgiyi, muhabbeti, samimiyeti, aşkı alıp huzur bulmak ve bunu gönülden gönüle ulaştırmak bu manevi hicret yolculuğunda Rasûlullah (sav)'ın buyurduğu;

“Gökteki yıldızlar gibi olmak”, ona dönmek başa dönmek, öze dönmek, kaybolan, bozulan birlik ve beraberliği bulmak demektir. Yaşamak demektir, yaşatmak demektir. İşte yol buraya varır. Yolculuk biter. Kul salâhını böyle bulur. Mürşid-i Kâmil bir kurtarıcı olarak ümmeti birlik ve beraberlik denizinde toplar. Hakkın rahmet deryasına gark eder.

Allahım! Bize de Hakk'ın rahmet deryasında bir damla olmayı, mürşidimizin gönül denizinde huzur bulmayı, gönül birliği içinde bir arada olmayı, fitne karşısında gönlümüzü muhafaza etmeyi nasip et. Bize merhamet et! Bizi zelil etme! Dinimize düşman olanlardan, şeytandan, münafıklardan, ne fsin delâlete götürücü şerhlerin bizi korusun. (Amin)

*Nur-u âlem,
Fahr-i âlem hakkı için,
Cümle ahab,
cümle dostlar hakkı için,
Ehl- beyt Kerremallâhü
veche hakkı için,
Merhamet kıl Allah'ım
Meded!*

Ey Allah'ım işlerimizi güzelleştir. Bizi doğruluğa ve masumiyete yaklaştır. Salihlerden kıl, birlik ve beraberliğimizi daim kıl. Bizi yolumuza ve mürşidimize layık kıl (Amin).

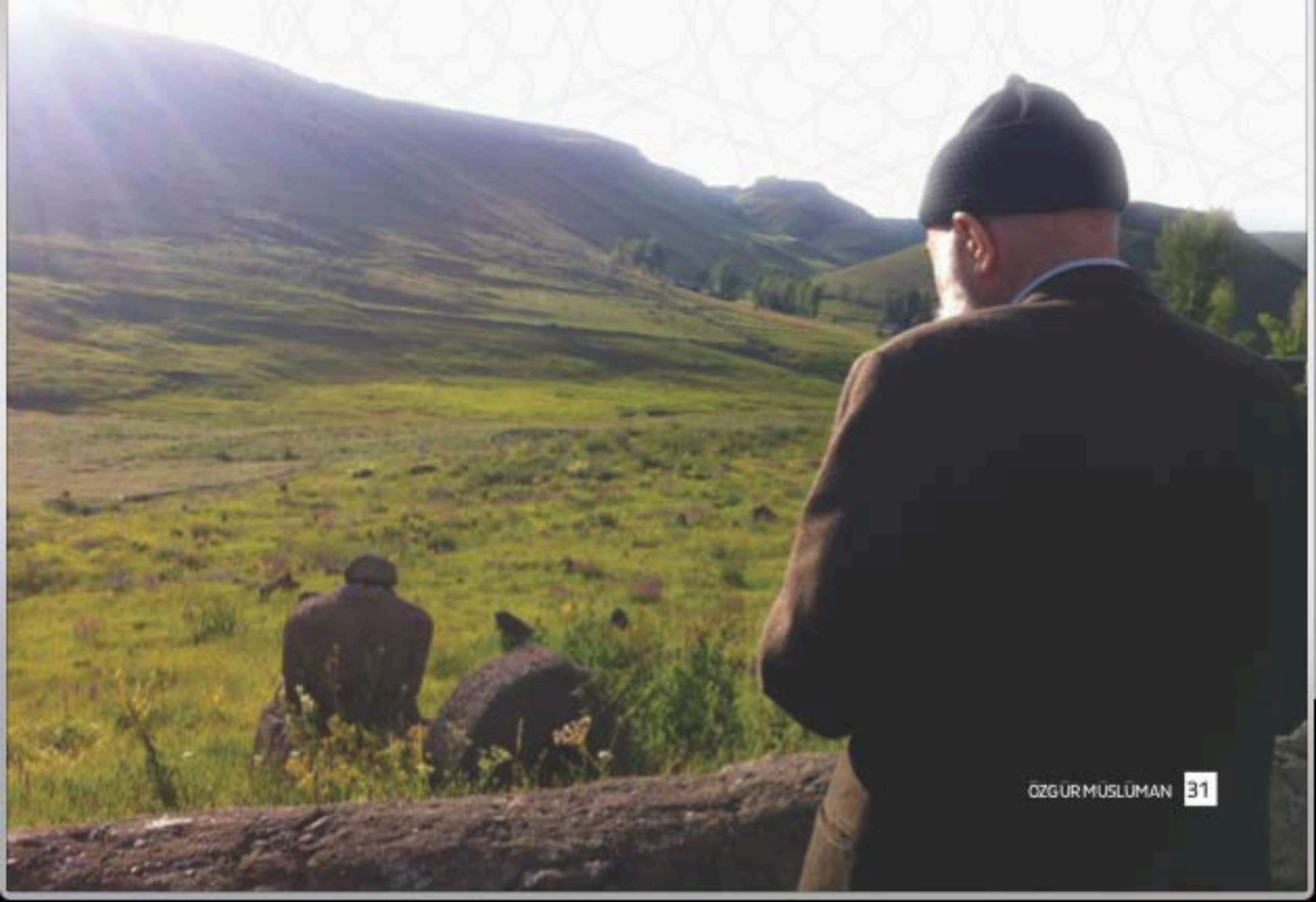

İslam'ın gayesi insanları insanlara kul olmaktan kurtarıp
Allah'a kul yapmak, böylece ebedi mutluluğa kavuşturmadır.

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

ZIKRULLAH'ın faydaları

Zikir, anmak manasına gelir. Allahü Teâlâ'yı, meth-ü senâ etmek maksadı ile dilden ve gönülden gelen en güzel kelimelerle anmak demektir. Zikrullah; marifetullah yolunun esası, kalbin ve ruhun kavuşturucusudur.

Zikrullah, kalplerin nuru, ruhların huzarodur. Gözlerin cilası, her derdin devasıdır. Zikrullah ile meşgul olmak kalbin müstakim olmasını sağlar. Kalbe ferahlık ve genişlik verir. Zikrullah ile meşgul olan kimseye muhabbet, halâvet ve güzellik verilir. Zikir ehli kimselerin kalpleri kuvvetli olduğu gibi bedenleri de kuvvetli olur. Zikir, kul ile cebennem arasında siperdir. Yüce dinimizin emir buyurduğu ne kadar ibadet varsa Zikrullah bunların hepsinin idarecisidir. Zikrullah olmadan ibadetler rayma oturmaz. Efendim Hazretleri buyundular ki; "Zikrullah bütün ibadetlerin beyridir. O sağlam olmadan diğer azalarımız düzene giremez." Bir ayeti celile de Rabbiniz buyuruyor ki;

"Ey İman edenler! Allah'ı (cc), çokça zikredin." (Araf 41) Kur'an-ı Kerim de Allah(cc); "ve le zikrullahi ekber" Allah'ı zikir elbette en büyük ibadettir. (Şakab 45) buyuruyor.

Zikrullah; dinimizin emri, imanın alâmeti, ibadelerin piri, aklın nuru, kalbin cilası, görülmüştür miracıdır. Hadis-i Şerif de; "Efendimiz (sav) soruldu; 'Ya Rasûlallah! Kıyamet günü Allah katında en üstün dereceye sahip olacak olan kullar kimlerdir?' Efendimiz, cevap verdi; 'Allah'ı çok zikratanlardır.'" (Tirmizi)

Başka bir hadis-i şerifte "Zikrullah kalplerin şifasıdır." buyuruluyor.

Bu zikrullah mekteplerine talebe olabilmek ve eğitilmek için bizlere lazım olan nedir? Önce bir Kâmil-i Mürşid bulmamız lazım. Onlar Allah'a giden yolun öğretmenleridir. Cenab-ı Hak Onlar için bir Kudsi hadisinde *kalplerin doktorlarıdır* buyurmuştur. Bizler İslâm yolunun inceliklerini, Kur'an-ı Kerim'i hakkıyla bilen ve O'nun (Kur'an-ı) Ashab gibi yaşamına geçirmiş olan Mürşid-i Kâmil'lerden öğrenebiliriz. Kur'an-ı Kerim'i, Sahabe'ler gibi canını İslâm'a adayıp, hayatını nakşeden birinden dinlemeden tam manası ile anlamak yada anlamadım demek; Hastanede çalışan bir güvenlik görevlisinin ameliyata doktor olarak gitmesi kadar tehlikelidir.

Bu yüzden ki Cenab-ı Hak, Yunus süresi 62-63-64. ayetlerinde Onlardan veli kullarını adlı altında bahsetmektedir. İşte bizlerin çoğu zaman tam mana veremediği Allah varken evliyanın konumu nedir diye sorguladığımız velileri Cenab-ı Hak Yunus süresinde şöyle övmüştür. *"Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına hiçbir korku yoktur. Onlar üzülmeceklerdir de. Onlar iman etmiş ve Allah'a karşı gelmekten sakınmış olanlardır. Dünya hayatında da, ahirette de onlar için müjde vardır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. İşte bu büyük başarıdır."*

Ey Ademoğlu. Eğer bir mürşidi kamile bağlanmazsan şeytan o zalim nefsinle birleşir ve seni cehennemine koyana kadar peşini bırakmaz. Ama o nazırgâh-ı ilâhî olan kalbini o veli kula teslim eder sen yani Allah'ın askerliğini o kalbe dikersen o asker orayı konur. Oraya Allah'ın hoşuna gitmeyi sokmaz. Nübüvveti Hazret-i Peygamber Efendimizle son bulmuştur. Ancak Velâyet nuru, Allah'ın veli kulları vestesi ile yer yüzünde devam etmektedir. Ve mahşere kadar devam edecektir. *Allah'ın izni ile.*

12 Tarîkin Pîri Şah-ı Sultan'ul Evliya Abdulkâdir Geylani hazretleri;

Evveldekilerin güneşleri söndü, gitti..

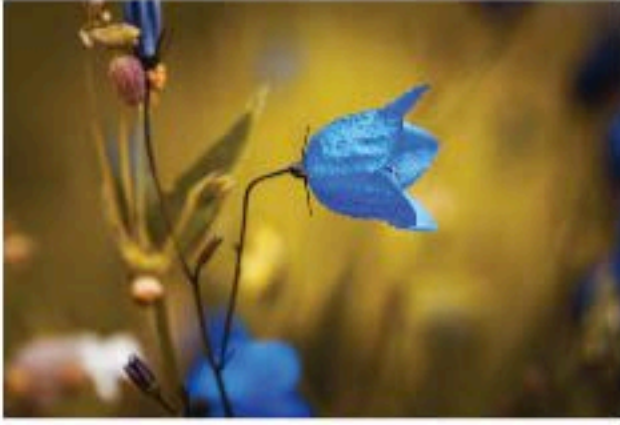
Bizim güneşimizse,

Sönmez ebedi, gökyüzünün en yüce yerinde...!

buyurmuşlardır.

Rasulullah Efendimiz (sav) *"Benim ümmetimin velileri yıldızlar gibidir. Hangisine uyarmanız sizi bana getirir"* buyurur ve yine bir hadiste *"Benim ümmetimin velilerinin her biri İsrailoğullarından gelen bir peygamberin kademi üzerine gelmiştir"* buyuruyor. Ve bu söz hakkında yine pirimiz Gavsü'l Âzam Abdulkâdir Geylani hazretleri, *"Her bir veli bir peygamber kademi üzerine gelir. Ben dedim dedem Hazret-i Muhammed Mustafa (sav) kademi üzerinde bulunuyorum."* buyurmuşlardır. Eğer Hacı Hafız Mustafa Efendi hazretleri ve Hacı Kâmil Uzgur hocamıza bu görevin kim tarafından verildiğini idrak edebilsek burada ki sırrı da anlamamız daha kolay olur inşallah. Rabbim cümlemizi layık ve sadık eylesin. Biran olsun bizi bize bırakmasın (Amin.)

Abdulkâdir Geylani, Bağdat'ta ileri gelen elliyi aşkın şeyhin de hazır bulunduğu bir vaaz meclisinde bir ara kalbine teveccüh ederek şu sözleri söyler: *"İşte şu ayağım her Allah velisinin boynu üzerindedir."* Bunun üzerine, orada bulunanlar bu sözleri kendilerine hitaben söylenmiş bir emir telakki ederek, boyunlarını onun ayağına doğru uzatırlar. Orada bulunmayan diğer sûfiler ise aynı şeyi gıyâbi olarak yaparlar.²

Hatta Nakşibend Hazretleri; "Evet Ya Abdulkadir. Tüm evliyanın boynuna benim başım gözüüm üstüne olsun" demişlerdir. Bütün veliler zikrullah yolunu takip ederek Hakk'a yakınlaşmışlardır. Öyle ki bizim içinde bulunduğumuz zamandan 10-15 asır önce yaşamış olmalarına rağmen bugün İstanbul'da sürekli ziyaret edilen türbelerdeki mübarek zatların sevgisini ve muhabbetini Allah (cc) bizlerin gönüllerinde daim kılmıştır. Evlatlarımız ve torunlarımızda sevecek inşallah.

Ancak insanlık günümüzde Allah dostu olup bizleri gerçek manada Allah (cc) yaklaştıran veli kullara -sırf canlarını ümmet-i Muhammed'e adadılar diye- zulüm etmeye bahaneler arıyor. Bu da Kur'an-ı Kerim den ne kadar uzak kaldığımızın açık bir göstergesidir. Tevbe Suresi 24. Ayette Rabbimiz; "Rasûlüm de ki: "Eğer babalarımız, oğullarımız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığımız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, Peygamberinden ve O'nun yolunda cihattan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah, fasık topluluğu doğru yola erdirmez." buyuruyor.

Allahü Teâlâ Musa (as) a, *Ey Musa benim için ne yaptın buyurur.* Musa (as) Ya rabbi namaz kıldım oruç tutum hac ettim der. Allah; *Ya Musa orucun cehennemle senin arana kalkandır. Haccın günahına kefarettir. Namazın başına tac. Söyler misin bunların hangisi benim için? Ya rabbi bana senin için bir amel öğret dediği zaman Ya musa! Dostumu dost, düşmanımı düşman bil.* Buyunuyor rabbimiz. *Musa(as), Ya Rabbi dostlarıyla düşmanlarını bana bildirir misin? deyince. Düşmanım cebi dolu, kalbi katı, kötülüğü dokunandan asla özür dilemeyen, nasihat kabul etmeyendir. Dostuma gelince ona ilk himmetim zikrim ile olur diyor.*

Ve Ey musa ben ismimin sırrını her kula nasip etmem. Ancak sevdiğim kuluma nasip ederim ve zikrimi nasip ettiğim kulum tevhid kaleme girer. Kaleme giren azabımdan emin olur. buyuruyor.

Allah(cc); sevdiği kulunu yerde, gökte bütün varlıklara da sevdirebilir. Bu da hakiki bir veli kula evlat olup teslimiyet göstermekle olur.

Bir Kâmil-i Mürşid'in tasavvuf mektebinde "Bir Akşemseddin'e, Fatih sultan Mehmet Han olmak; bir Ebussuud Efendiye, Kanuni olmak; yada bir Tebrizli ye, Mevlana olmakla olur." Eğer bu yolda Hakk'a tam manası ile ulaşmak mürşidsiz olabilseydi, Yavuz Selimler, Kanuniler ve amelde mezheb imamları kendine bir şeyh efendi bulmazdılar.

Yavuz Selim Han'ın bir menkıbesiyle noktalayalım inşallah. "Koca Yavuz, zamanın kazaskeri İbn-i Kemâlpasazade Efendi ile Mısır seferinden dönerken, İbn-i Kemal'in atının ayağından çıkan bir çamur parçası padişahın kaftanına sıçrar. Şeyh Efendi ve etrafındaki bunu gören erkânı; "Eyvah! Yavuz acaba bu olayı nasıl cezalandıracak diye düşünürken, Yavuz Selim Han kaftanını çıkarıp bunu katlayıp saklayın. Alimlerin atının ayağından sıçrayan çamur, bizim için süstür, şereftir. Öldüğümde üstüme örtün." Cevabını vermiştir.

Rabbim bizleri de Hafız Babamızın gözünün nuru, Kamil Hocamıza layık evlat olmayı nasip etsin inşallah .

Bizleri bu yola bir araya getiren Hâfiz Mustafa Efendi hazretlerine ve Kamil Uzgur Hocamıza sonsuz şükranlarımla...

Gönül dolusu selam ve muhabbetle...

SERDAR-I ŞAH-I EVLIYA

Serdar Şahı Evliya,
Mürşidim Hâfız Mustafa,
Rehberi Habibi Hüda,
Mürşidim Hâfız Mustafa..

Sattık sana canımızı,
Belli ettik safımızı,
Resullahın Hâfızı,
Mürşidim Hâfız Mustafa..

Pirlerin hünerverisin,
Aşıkların serverisin,
Hakikatın cevherisin,
Mürşidim Hâfız Mustafa..

Kim sana etse iktida,
Dost edinir onu Hüda,
Kabul etsem olsam geda,
Mürşidim Hâfız Mustafa..

Gönüller gevher kanısın,
İki cihan sultanısın
Tarikatın erkanısın,
Mürşidim Hâfız Mustafa..

Hakkın İsm-i Celalinden,
Gül açılmış cemalinden
Hiç doyulmaz kemalinden,
Mürşidim Hâfız Mustafa..

Eşiğine başım koysam,
Aşkın feyzin ile dolsam
Ben senin sarhoşun olsam,
Mürşidim Hâfız Mustafa..

Güfte: Cengiz Kaya

HÂFİZ MUSTAFA UZGUR KIZ KUR'AN KURSU

Gürpınar Merkez Kız Kur'an kursumuz 2009 Yılında Diyanet İşleri Başkanlığı İstanbul Büyükşehir İçe Müftülüğüne bağlı olarak merhum *(Rahmetullahi Aleyh) Hâfız Mustafa Uzgur Hocamızın (K.S)* büyük gayretleri ve gözetimiyle Gürpınar'da 70 kişi kapasitesiyle yatılı olarak faaliyete başladı.

2018 Yılında ise Kamil Uzgur Hoca Efendimizin önderliğinde, Gürpınar'daki kız kursumuzun fiziki şartlarının yetersizliği ve güzergahının uzak olması nedeniyle kapatılarak Esenyurt'ta Hâfız Mustafa Uzgur Külliyesinin bünyesinde kursumuzun yeni binası yapılarak eğitime gündüzlü olarak başlandı. (Kursumuz 70 kişi kapasitelidir.) Kursumuzda şuan için 1 Hâfızlık sınıfı, 1 Yüzüne sınıfı olarak eğitime devam edilmektedir. Öğrencilerimizin eğitim saati (Hafızlar 08.00-17.00, Yüzüne sınıflar için 08.00-15.30 arasındadır.) Eğitim saatleri içerisinde öğle yemeği verilmektedir. Kurs içerisinde güvenlik odası, Yönetici odası, Öğretmenler odası, Misafir (Ziyaretçi) odası, Bilgisayar odası, Personel odası, Mescid, Mutfak, Yemekhane ve Wc'ler bulunmaktadır.

MESCİD

Kursumuz başta Diyanet İşleri Başkanlığı olmak üzere Toplum Sağlığı ve İtfaiye Kurumlarının Yeni Yönetmeliğine Göre Yapılmıştır. Kursumuzdaki Eğitim Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Müfredatına Göre Verilmektedir.

Kursumuzun kayıt şartları için 4. sınıfı bitirenler 5, 6 ve 7. sınıfı devam edenler ve 8. sınıfı bitirenler başvuru yapabilir. Yaz Dönemi öğrenci seçimi için ön kayıtlar, Nisan ayında başlar. Okul bitiminden sonra, kış dönemine öğrenci seçmek için yaz dönemi öğrencilerinden dönem sonunda mülakat ile seçim yapılır. Kış dönemine seçilen öğrenciler yüzüne sınıfından başlayarak dönem sonuna kadar en iyi şekilde Kur'an-ı Kerim ve dini bilgileri öğrendikten sonra yetenekli olanlar hâfızlığa seçilerek en fazla 2 yıl içerisinde Hafızlık eğitimini tamamlamaktadır.

İlköğretimi okuyanlar M.E.B bağlı İmam Hatip Okullarında kurs eğitimiyle birlikte örgün eğitimlerine de devam etmektedir. Lise okuyan öğrencilerimiz yine M.E.B bağlı Mesleki Açıköğretim lisesine devam etmektedir.

Kursumuzun amacı vatanını milletini seven, dini bütün, ahlaklı ve alanında liyakatli salih öğrenciler yetiştirmektir.

SINIFLAR

MEKKE SALON

YÖNETİCİ ODASI

ÖĞRETMENLER ODASI

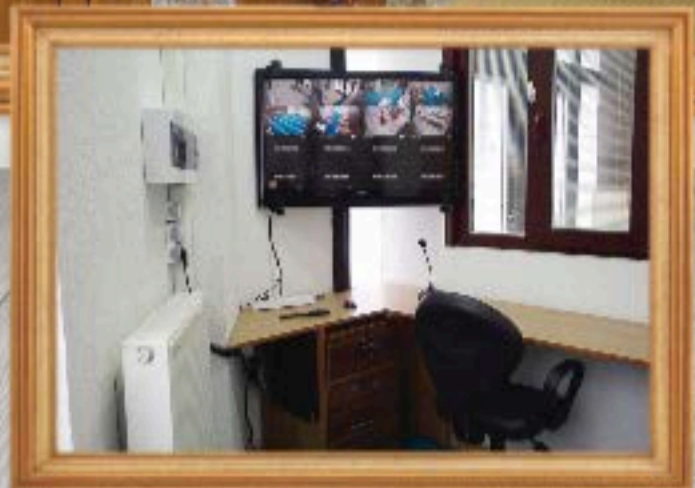

YEMEKHANE

LAVABO / WC

7/24 SAAT
GÜVENLİK KAMERALARI
İLE İZLENMEKTEDİR.

GİRİŞ

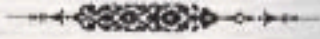

Dünyayı seven, ona tapan ve
sırf dünyalık için yaşayan üç
şeye mübtela olur;

-Bitmeyen bunalım, sıkıntı
ve şikâyetler

-Erişilmesi zor bir serveti
almâ hırsı.

-Sonu gelmeyen erişilmesi
imkânsız emel, hayâl.

ESŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

Oruflu için
iki sevinç vardır:
Biri, orucu açtığı zamanki
sevincidir; diğeri de Rabbine
kavuştuğı zamanki
sevincidir.

*Hadisi Şerif
(Buhari, Savm, 2)*

“ Kim, faziletine inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa,
geçmiş günahları bağışlanır.
(Buhârî, İmân, 28.)

www.ozgurvakfi.org

ÖZGÜR
YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM
VAKFI

İLETİŞİM

Balıkyolu Mah. Balıkyolu Cad. 418.Sok.
No.:8 Esenyurt / İSTANBUL - TÜRKİYE
Tel.:+90.212 620 29 52 Faks:699 27 15

BAĞIŞLARINIZ İÇİN

VAKIFBANK BAHÇELİEVLER ŞUBESİ
İBAN NUMARASI
TR54 0001 5001 5800 7304 5325 60

